Morgenstjernen

Organ for
Jesu Kristi Kirke av Sidste Dages Hellige

*„Gjør det bekjendt over Land og i By
Herren har talet paany!"*

NUMMER 10 | 15. MAI 1923 | 2. AARGANG

Tale av ældste John A. Widtsøe

holdt i tabernaklet Salt Lake City, den 18. mars 1923.

Mine brødre og søstre!

I denne tidsalder mens saa mange mænd, baade lærde og ulærde, foretrækker at tvile hellere end at tro, er det en sand glæde for mig at tilhøre et mægtig folk, som lever og vandrer fremad ved tro. Tro søker ut de sterke stillinger; vantro derimot de svake. Tro virker for at bygge op hvadsomhelst, vantro netop det motsatte. Tro har bygget broer og store bygninger, jernbaner og automobiler, mens vantroen har holdt sig langt borte, tvilende paa at noget saadant kunde utføres.

Det glæder mig meget at kunne bære mit vidnesbyrd om at den tro, som de Sidste Dages Hellige har er en levende tro, der bringer fred og tilfredshet til alle mennesker, som oprigtig søker derefter.

Alle som har studert «mormonismen» enten det er venner eller fiender, vil tilstaa at den er et meget forunderlig system, og det som i særdeleshet tildrar sig mest opmerksomhet ved «mormonismen» saaledes som jeg har studert den, og som er indprentet i mit sind, er at hvorsomhelst den kommer i berøring med menneskenes handlinger bringer den lys ind i mørke steder og indfører orden istedenfor uorden hvorsomhelst forstyrrelse eksisterte.

«Mormonismen» viser veien til fred, til orden og til-

fredshet. Denne tanke kom til mig paa en kraftig maate ved vore gode formiddagsmøter, da en av vore søstre talte om de kvindelige hjælpeforeningers arbeide, og hentydet til at det igaar var 81 aar siden den første forening var organisert i Jesu Kristi Kirke av Sidste Dages Hellige.

En vigtig dato.

Den 17. mars er en av de merkværdigste dager i vor kirkes historie, for det var paa den dag, at profeten Joseph Smith fuldførte denne organisation, som bevislig indehadde de mest opklarende principper til gavn for hele verden.

Gjennem civilisationens fremgang har mange vanskelige opgaver fremkommet, og ikke den mindste av disse har spørsmaalet om kvindens passende stilling i samfundet været diskutert. I forbigangne generationer har kvinden ialmindelighet været betragtet for at være ringere end manden, og har været subjekt til hans dominering og overlegenhet. For mindre end et hundred aar siden skrev en engelsk skribent en bok, som han gav titelen «The subjection of Woman» (Kvindens underdanighet) omhandlende de store spørsmaal, som ofte har beskjæftiget tænkende mænds sind gjennem alle tidsaldre av menneskeslegtens historie.

Kvindens plads.

Paa den tid da profeten organiserte den kvindelige hjælpeforening var det en ubestemt opgave, hvilken stilling kvinden burde indta i en fri republik, saadan som vi har her, hvilke ansvar og rettigheter skulde bli passende. Der var paa den tid mange, som i virkeligheten trodde at kvinden var mandens eiendom og kunde klassifiseres sammen med andet gods, som han var i besiddelse av, og derfor bli behandlet netop som han fandt for godt, hendes vilje at være fuldstændig underlagt hans, saaledes kun i en ringe grad at være delagtig i civilisationen, istedenfor at være den fornemste faktor deri. Paa denne tid da forholdene var slike, fremtrær profeten Joseph med nye tanker og lys, som ved aabenbaring hadde været meddelt ham, og kunde derfor sætte kvinden i den stilling,

som hun var bestemt for. Han erklærte at kvinden skulde staa side ved side av manden og indeha alle de rettigheter og privilegier som han besat. Vi har diskutert meget over kvindens ret til at stemme ved de forskjellige valg. Burde hun ha denne rettighet? Bare i den senere tid har vi i dette land været istand til at faa et tillæg vedføiet vor konstitution, hvilket gir almindelig stemmeret til kvinderne og likestiller dem med deres mænd. Allikevel, det første aar efter kirkens organisation, talte Herren til Joseph Smith og forklarte for ham, at alt vedrørende kirken maa utføres ved almindelig bifald av medlemmene, og at ingen person kan indta nogensomhelst stilling eller kald i kirken uten at medlemmene stemte for samme.

Nødvendigheten av likhet.

Dens 17. mars 1842 var dette princip gjort ganske klart ved at profeten organiserte kvinderne til en av de aller første foreninger, som er kjendt i verdens historie. Hele tiden siden har det været paakrævet at kvinden likesaavelsom manden, i alle vore konferanser har ret til at stemme ved valg av deres embedsmænd, og ingen person har ret til at præsidere uten at være valgt paa denne maate. Vore søstre har været undervist med hensyn til dette fra den tid kirken var organisert, og har fuld frihet og ret til at staa ved deres mænds side, og ikke føle sig paa mindste maate mindre end deres mænd, men stræbe efter at opholde fred og god orden i ethvert sted hvor de har sine hjem.

Den tid oprandt i Utah territories historie da spørsmaalet om kvindernes politiske rettigheter maatte bestemmes. Vi, som er her, medlemmer av kirken, er bekjendt med at paa den tid Wyoming vedtok en platform til fordel for almindelig stemmeret, vedtok ogsaa Utah ved sin lovgivende forsamling en lignende bestemmelse. Og underlig nok, av alle stater og territorier i hele Amerika, fik kvinderne her først fuldstændig stemmeret, ja her blandt det saa meget ilde omtalte folk blev frihetens fakler tændt, som har sendt sine velgjørende straaler ut i verden, og mange mennesker og nationer har tat fordel av dets straaler.

Et av livets principper.

Stemmeret er ikke noget nyt eller ukjendt i denne kirke, det er et av livets principper, av ret og arbeide til hvilkensomhelst stilling inden kirken, at kvinden likesaavel som mande bør ha ret til at stemme for personer, som de har tillid til, og tror vil lede og styre for alles vel.

Det samme forhold eksisterer med hensyn til alle kirkens ordinanser. Kvinden har de samme pligter og rettigheter som mænd. Hun maa ha tro og maa omvende sig fra synd, og bli døpt, likeledes maa hun faa haandspaalæggelse for den Helligaands gave. Gjennem alle kirkens ordinanser maa hun staa side om side med sin mand, eller bror, og tilsidst i de allerhelligste ordinanser som henhører til kirken, nemlig de som utfører i Herrens hellige templer, hun som kvinde og han som mand, mottar de herlige velsignelser som der meddeles. Saavidt som mit kjendskap gaar, findes der ikke noget andet folk som fuldstændig tror paa like rettigheter for begge kjøn.

Der maa være orden.

Det er sandt at mænd i denne kirke holder det hellige prestedømme og virker i deres høie kald for Herrens aasyn, men det er ogsaa sandt at deres hustruer er prestinder og nyter de samme velsignelser og privilegier, som kommer ved at være i besiddelse av det hellige prestedømme. Der maa være orden i kirken; der maa være orden i Guds rike; der maa være orden i enhver organisation; og det er ganske naturlig at der man være orden i prestedømmets administration. Der maa være orden i hjemmet, hvor manden staar som hoved. Han besidder prestedømme og autoritet, kvinden hjælper ham i utførelsen av hans pligter, og derved gjør sig værdig til at motta alle velsignelser som kommer gjennem Guds prestedømme. Hun nyter velsignelsene av prestedømmet i forbindelse med hendes mand, hvilket jeg tror er mere end nogen anden organisert kirke har hat mot til at erklære i hele verdens hisiorie.

I kirkens aktuelle arbeide er søstrene nøie bekjendt med hvor meget der i virkeligheten fordres av dem. Der

findes ingen nødvendighet for nogen kvinde, like meget hvad hendes begavelse maatte være, at gaa hen og begrave sine talenter, for der er alle mulige maater hvorpaa hun kan tjene og gjøre godt inden kirken, like meget som manden der kunde være meget begavet. Den kvindelige hjælpeforening er en institution som gir ubegrænset anledning for alle søstre til at virke.

Et merkværdig ord.

Dette navn «hjælpeforening» betyr at lette eller befri andre fra byrder og besværligheter, ja, til at gjøre godt efter bedste evne, men i særdeleshet til at hjælpe og opløfte kvinderne — kirkens medlemmer. Her er en storartet anledning for søstrene at virke under kirkens bestyrelses ledelse, til at tjene og være nyttige i deres tid og generation. Vi har ogsaa andre organisationer inden kirken hvor kvinder kan virke og benytte de guddommelige egenskaper som er nedlagt i dem. Jeg kan saaledes nævne de unge kvinders utdannelsesforeninger, søndagsskolene, religionsklassene, saavelsom begyndelsesklassene for barn. I alle disse organisationer tar vore søstre en en levende og ledende interesse.

Jesu Kristi Kirke av Sidste Dages Hellige tilbyr, paa en enestaaende maate, anledning for alle kvinder til at utdanne sig og ta del i baade religiøse og politiske anliggender.

Jeg var for kort tid siden i Los Angelos, og mens jeg opholdt mig der blev min opmerksomhet kaldt til en bok, hvis hele indhold var beregnet paa at fremhæve hvor undertrykte de saakaldte «mormon-kvinder» er. Dette bragte mig til at tænke paa de hundreder og tusener av Sidste Dages Hellige, som jeg er personlig bekjendt med, og vet at de er lykkelige og tilfredse. Til den som er bekjendt med denne kirkes historie og lærdomme kan intet synes mere urimelig end netop en saadan bok, som den nævnte, der søker at fremstille vore kvinder som undertrykte slaver. — Nei, de er i virkeligheten de frieste kvinder i den ganske verden.

Meget maa utføres.

Der er meget som maa gjøres for kvinden og deres slegt. Aabenbaringen given til Joseph Smith, maa utfoldes mere fuldstændig for verdens blik. Vi lever og virker stadig under nye aabenbaringer, og har en levende Guds profet med os her i dag, som mottar undervisning om Herrens vilje ved aabenbaring og inspiration fra dag til dag, og saaledes vil det vedbli indtil verdens ende. Disse aabenbaringer og grundprincipper vil bli mere tydelige og letfattelige i fremtiden og saaledes avpasset til forholdene og nødvendigheten av dette sidste dages store verk. —

Jeg har ikke tid idag til at gaa noget videre i disse tanker, da her er andre som skal benytte tiden, men I og jeg kan lægge til dette som jeg har sagt angaaende kvindens plads i «mormonbygningen» hvadsomhelst der er passende og til forfremmelse av det gode i hjemmet. Intet er av større vigtighet for kirken end de resultater som kommer fra en retfærdig og hellig forbindelse mellem mand og kvinde samt betydningen og vigtigheten av hjemmet. Meget kunde sies angaaende vor forstaaelse av det hellige egteskap og velsignelsene der medfølger dette princip, naar Guds bud og anordninger efterfølges. Præsident Knight talte en gang om skilsmisse. Der synes at alt mulig blir bragt paa bane for at bringe splid og tvedragt ind blandt egtefolk, men der findes ingen undskyldning for mænd og kvinder, som indgaar egteskap kun som et eksperiment, hvilket desværre ofte er tilfældet i vore dager.

En forskjellig synsmaate.

Vi betragter denne sak paa en langt forskjellig maate; ti i vore templer blir vore unge mænd og kvinder viet, ikke til døden skal adskille dem, men for tid og evighet. Der behøves ikke en ualmindelig mand til at kunne fatte og forstaa loven angaaende det evige egteskap, at de, som under prestedømmets hænder, blir viet for tid og evighet vil fortsætte deres slegtskapsforbindelse med hjem og familie — mor, far og barn — alle tilhørende den evig eksisterende familie. Dette er et vigtig princip i Jesu Kristi evangelium. Vore fattige ord er ikke istand til at uttrykke

den forunderlige storhet, som indbefattes i frelsens plan, som blev gjenoprettet i de sidste dager ved profeten Joseph Smith, formedelst Guds aabenbaringer. Det er en overordentlig plan, som overgaar alle vore forestillinger, og frembringer gode og ædle tanker, kjærlighet og glæde, i alle gode menneskers hjerter. Lykkelig er hver mand og kvinde, som overgir sig daglig til betragtning over de store muligheter, som kan opnaaes av dødelige mennesker gjennem Herrens store og vidunderlige frelsesplan. Vi vet at vi har en far i himmelen, vi har likeledes gjennem inspiration erholdt den forstaaelse at vi ogsaa har en mor der. La os haabe at vi har, jeg tror bestemt at vi har.

Gjenskin av himmelen.

Disse jordiske ting er igrunden kun forbilleder av de himmelske. Herrens tanker er ikke vore tanker, og hans veie er ikke vore veie. Naar han taler er det i himmelens sprog, og angaaende himmelske ting, som ikke tilfulde kan forklares av det som er jordisk. Forholdene med Gud er av evig beskaffenhet, og alt som kommer fra hans trone gir lys og haab til hans skabninger.

Det glæder mig meget, at jeg med eder er delagtig i disse herlige sandheter, som indeholder muligheten av en saa velsignet fremtid for menneskelige sjæle. Her blandt de mange besværligheter og tvilsomme livsforhold, vet jeg ikke hvordan jeg skulde være istand til at klare mig, dersom evangeliet blev tat fra mig og mørket skulde indta pladsen, hvor der nu er lys med hensyn til saliggjørelsens plan og principper. Ved dets sandhets straaler kan jeg komme ut av alle vanskelige prøver og situationer. Jeg priser Gud for det vidnesbyrd jeg har, og beder til Gud, at det maa bli endnu sterkere, og at vi alle maa tilta og vokse i alt som er prisværdig og godt er min bøn i Jesu Kristi navn. Amen.

Det er tilgivelse for alt — kun ikke for at paastaa, at man ikke trænger til tilgivelse.

Vaarkonferansen i Trondhjem 1923.

Konferansen tok sin begyndelse lørdag den 7. april med prestedømsmøte kl. 6½ aften under ledelse av præsident Geo. A. Widsten.

Tilstede var missionspræsident A. S. Schow, ældste Hyrum M. Nordseth fra Drammen og de fleste av brødrene som har prestedømmet.

Møtet aapnedes med salmen: «Atter kraftig sattes jorden». Bøn av br. Gustav Holm. Fortsattes med salmen: «O, sig hvad er sandhet».

Præsident Widsten ønsket brødene velkommen og uttalte sin glæde over at se saa mange tilstede.

Flere vigtige spørsmaal blev fremsat til missionspræsidenten hvilke blev besvart paa en grei og saklig maate.

Møtet sluttet med salmen: «Nu kommer forløsning for jorden».

Taksigelse av broder Bernt Rindal.

Vidnesbyrdsmøte blev avholdt lørdag aften kl. 8½ under ledelse av præsident Geo. A. Widsten. Møtet aapnedes med en sang av koret: «O, min fader du som troner». Bøn av missionspræsident Aug. S. Schow. Fortsattes med sang av koret. Præsident Widsten ønsket de tilstedeværende hjertelig velkommen. Tiden blev saa overlatt til søskende som benyttet den til at bære sine vidnesbyrd angaaende sandheten om det evangelium de hadde mottat. Til avveksling blev salmen: «Om Guds stad man taler herlig», avsunget. Præsident Aug. S. Schow talte om kraften i vidnesbyrdene, gik saa over til Joseph Smiht's liv og lærdom og sluttet med nogen opmuntrende ord til sangkoret. Til slutning blev salmen: «Hav tak for profeten du sendte», avsunget.

Taksigelse av ældste Hyrum Norseth.

Søndag formiddag kl. 11 avholdt søndagsskolen sin konferanse under ledelse av bestyrer Paul Helberg, og aapnedes med salmen: «Atter vi samles». Bøn av br. Hans Lange. Fortsattes med: «Fader vor i himlen». Bestyrer

Paul Helberg ønsket de tilstedeværende velkommen. Korlæsningen blev utført, og lededes av broder Gustav Holm. En rapport over det arbeide som var blit utført siden sidste konferanse blev avlagt av bestyrer Paul Helberg.

Broder John Øien avla rapport over den teologiske klasses studium i Mormons bok.

Præsident Widsten fortalte om sin reise til Narvik, og at han der hadde anledning til at organisere en søndagsskole.

Et program blev utført av barneklassen under ledelse av broder Bernt Rindal. Den 2den barneklasse gjennemgik evangeliets første grundprincipper. Den 1ste barneklasse gjennemgik et utdrag fra «Den kostelige perle».

En duet av Eva Jensen og Walborg Halvorsen, et digt av Hildur Røkke, sang av Astrid Halvorsen, Mary, Solveig og Asta. Oplæsning av Ottar Aspen. Ældste Norseth fremførte en hilsen fra Drammens søndagsskole.

Missionspræsidenten takket barnene for det vel utførte program, og nedbad Guds velsignelse over søndagsskolen.

Søstrene Marit Ingdahl og Ingvarda Fure blev løst fra sine pladser som lærerinder.

Broder Bergsvend Aspen og søster Rosa Johansen blev indsat i deres sted.

Den nuværende bestyrelse i Trondhjems og Narviks gren blev foreslaat at opholde i tro og forbøn, hvilket blev enstemmig vedtat.

Til slutning blev salmen: «Velsign O Gud dit folk», avsunget.

Taksigelse av søster Marit Ingdahl.

Nadverdmøte blev avholdt søndag den 8. april kl. 2 under ledelse av præsident Geo. A. Widsten.

Møtet aapnedes med salmen: «Nu vi os forsamle her». Bøn av broder J. B. Andersen. Fortsattes med de 2 sidste vers av ovennævnte sang. Præsident Widsten avla rapport over Trondhjems gren. Broder Hans Lange læste utenat to kapitler av Paktens bok og et av Bibelen.

Missionspræsident Schow uttalte at evangeliet hadde mest fremgang i Norge, idet der var døpt det største antal i forhold til missionærenes antal.

Derpaa blev kirkens autoriteter forelagt menigheten til opholdelse i tro og forbøn.

Forslaget blev enstemmig vedtat.

Møtet sluttet med salmen: «Jeg vet paa hvem jeg bygger».

Taksigelse av broder Carl Jensen.

Søndag kl. 7 fortsattes konferansen under ledelse av præsident Widsten, og aapnedes med salmen: «Fader vor i himlen». Bøn av broder John Øien. Fortsatte med en sang av koret: «Skal vi svigte vore pakter».

Efter velkomstønskninger av præsidenten talte ældste Norseth. Han fremholdt at det var det evige liv at kjende Gud og den han utsendte, Jesus Kristus. Derefter talte præsident Widsten om Joseph Smiht's guddommelige mission. Til avveksling sang koret: «O bønnestund».

Missionspræsident Aug. S. Schow uttalte derpaa følgende: Herren har ikke kaldet de store og vise her i verden til at utføre hans arbeide. Kristi evangelium prædikes nu uforfalsket av hans tjenere, og verket gaar fremover, evangeliet forkyndes for levende og døde.

Han opmuntret til trofasthet og mindet om at kun de som er trofaste indtil enden vil opnaa fuld frelse.

Til slutning sang koret: «Hosianna».

Taksigelse av ældste Carl Jensen.

Ungdomsmøte blev avholdt mandag aften kl. 8½ under ledelse av ungdomsforeningens præsident John Øien.

Møtet aapnedes med salmen: «O Herre la mig komme frem». Bøn av broder Osvald Johansen. Fortsattes med salmen: «Guds aand som en ild». Præsident Øien ønsket de tilstedeværende velkommen og avgav rapport om ungdomsforeningen. Præsidentinde Georgine Jensen gav rapport over Den kvindelige hjælpeforening og bar samtidig sit vidnesbyrd.

Den kvindelige hjælpeforenings bestyrelse løstes med tak og ære for det gode arbeide som var blit utført. Som ny bestyrelse blev følgende indsat: Som præsidentinde søster Petra Røkke med Josefine Halvorsen som 1ste og Anna Rindahl som 2den raadgiver, og Nickoline Birkenaas

sekretær. Til avveksling blav salmen: «Kom hellige», avsunget.

Tiden blev saa overlatt til missionspræsident Aug. S. Schow, som gav mange gode raad og formaninger. Derpaa blev præsident Geo. A. Widsten avløst med tak for det gode arbeide han hadde utført.

Nyt præsidentskap blev valgt for Trondhjems konferanse med ældste Carl Jensen som præsident, ældste John Øien og ældste Bernt Rindahl som 1ste og 2den raadgiver. Broder Jensen uttalte sin glæde men tillike det store ansvar som dette kald medfører og nedbad Guds velsignelse og søskendes bistand til at fremme Herrens verk.

Ældste Bernt Rindahl talte om at vi alle maa staa samlet om den nye præsident og at vi derigjennem burde opnaa det bedste resultat for evangeliets fremgang. Ældste John Øien uttalte, at han følte sig ufuldkommen, men stolte paa Guds bistand.

Til slut sang koret: «O min Fader, du som troner». Taksigelse av søster Lagertha Kristiansen.

Tirsdag aften blev der avholdt en fest som var en værdig avslutning paa den i alle henseender vellykkede konferanse.

Bernt Rindahl,
grenskriver.

Vaarkonferansen i Bergen 1923.

Konferansen aapnedes lørdag 14. april kr. 8 aften, under ledelse av præsident Oluf K. Karlsen, med salmen: «Guds aand som en ild». Bøn av missionspræsident Aug. S. Schow. Fortsattes med salmen: «Atter kraftig saltes Jorden». Hvorefter præsident Karlsen ønsket alle velkommen.

Tiden blev git til George A. Widsten, der talte om at vi maatte være forsigtig med pakten vi har sluttet med Gud til frelse for os om vi holder den. Næste taler var ældste Hyrum Norseth som talte om Bibelens profetier samt Mormons boks fremkommelse i de sidste dager.

Til avveksling blev sunget salmen: «Jeg vet paa hvem

jeg bygger». Ældste Hans Heggen talte om: Evangeliets egthet og kjendetegnene paa Jesu Kristi Kirke.

Den sidste taler var missionspræsident Aug. S. Schow som talte om: Evangeliets guddommelige oprindelse, de Helliges opofrelse m. m. Tilslut blev sunget salmen: «Kjærlighet er lysets kilde».

Taksgelse av broder Lars Birkeland.

Søndagsskolens konferansemøte søndag 15. april.

Under ledelse av præsident Oluf K. Karlsen, og aapnedes med salmen: «Hvilken smuk og yndig morgen» Bøn av missionspræsident Aug. S. Schow. Der fortsattes med salmen: «Kjære barn din Gud er nær dig». Præsident Karlsen ønsket alle velkommen. Hvorefter rapporter for søndagsskolen for de forskjellige grene blev avlagt. Et udmerket program blev utført av barnene. Præsident Karlsen foreslog at opholde i tro og bøn konferansens søndagsskolefunktionærer, hvilket blev enstemmig vedtat.

Ældste Rich. Pettersen talte derefter. Roste barnene for deres dygtighet og fortalte at han hadde besøkt Cumorah høi og værelset hvor engelen Moroni hadde besøkt Joseph Smith samt andre kirkehistoriske steder. Tilslut talte præsident Aug. S. Schow, takket barnene for det gode program, og gjorde bemerkninger om kirkens fremgang. Raadet alle til at ta del i dens utvikling og sa at alle skulde føle sig som missionærer. 3 barn blev velsignet. Tilslut blev sunget salmen: «Tak for vor skole».

Taksigelse av broder Ivar Fløisand.

Konferansemøte søndag eftermiddag kl. 4.

Møtet blev ledet av præsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med salmen: «Da Kristi kirke ved Guds magt». Bøn av broder Hyrum Norseth. Fortsattes med salmen: «Om Guds stad man taler herlig».

Forstander Lars Birkeland avla rapport for Haugesunds gren. Forstander Hans Heggen avla rapport for Stavanger gren og præsident Oluf K. Karlsen for Bergens gren.

Missionspræsident Aug. S. Schow foreslog til opholdelse i tro og bøn alle kirkens generalautoriteter og som præ-

sident for den europæiske mission David O. Mc. Kay, som præsident for den norske mission Aug. S. Schow. Som præsident for Bergens konferanse Oluf K. Karlsen, som koferansesekretær Clara Hjørnevik, som ældste Hilmar Bjørndal. De stillede forslag blev enstemmig vedtat. Ældste Hans Heggen blev derefter hæderlig avløst fra en i alle dele vel utført mission, med tilladelse til at reise til Zion.

Tilslut blev sunget salmen: «Jorden med sit blomsterflor». Taksigelse av broder Andreas Larsen.

Konferansen fortsattes søndag kl. 7 under ledelse av præsident Oluf K. Karlsen og aapnedes med salmen: Fader vor paa himlens trone.» Bøn av broder Hans Heggen. Fortsattes med salmen: «Atter kraftig saltes Jorden». Ældste Rich. Pettersen talte om Guds straffedomme over de ulydige i disse sidste dager. Til avveksling blev sunget salmen: «Naar skal jeg møte dig.» Derefter talte præsident Aug. S. Schow om evangeliets frelsende principper. Møtet avsluttedes med salmen: «Israels haab paany oplives.» Taksigelse av broder Hyrum Norseth.

Møte avholdtes mandag 16. april kl. 8 aften. Aapnedes med salmen: «Fader vor paa himlens trone». Bøn av broder Hyrum Norseth. Fortsattes med salmen: «Lover den Herre». Forstander Hans Heggen avla rapport for Stavanger grens ungdomsforening, og præsident Oluf K. Karlsen for Bergens ungdomsforening. Rapport for Stavanger kvindeforening av broder Hans Heggen. Rapport for Bergens kvindeforening av præsidentinde Anna Smedstad og rapport fra Haugesunds kvindeforening ved præsidentinde Nicoline Pettersen. Præsident Oluf K. Karlsen foreslog til opholdelse i tro og bøn de kvindelige hjælpeforeninger og ungdomsforeninger i Bergens konferanse saaledes som de nu er organisert, alle stillede forslag blev enstemmig vedtat. Til avveksling blev sunget salmen: «Priser profeten». Tiden blev git til ældste Rich. Pettersen som talte om «Amerikas urinvaanere». Tilslut talte præsident Aug. S. Schow om menneskenes adlydelse til Jesu Kristi evangelium. Møtet avsluttedes med salmen: «Israels haab paany oplives». Taksigelse av br. Hans Heggen.

Den vellykkede konferanse avsluttedes tirsdag aften med en festlig sammenkomst. Med god bevertning og hvor et udmerket program blev utført. *Ivar Fløisand,*
grenskriver.

Vaarkonferansen i Kristiania 1923.

Vaarkonferansen i Kristiania indledede lørdag 21. april kl. 8 med en meget vellykket aftenunderholdning av koret med udmerket assistanse under ledelse av den dygtige og energiske dirigent ældste Eyolf L. Arveseth.

Søndag 22. kl. 10½ holdt søndagsskolen sit konferancemøte. Det var inspirerende at se en saa talrik forsamling av festklædte barn og voksne. Møtet lededes av bestyrer broder Julius Stenersen og aapnedes med salmen: «Tak for vor skole». Bøn av søster Sigrid Jacobsen, hvorefter salmen: «Velsign o Gud dit folk» blev avsunget. Lederen bød velkommen og talte litt om søndagsskolearbeidet.

Rapporter blev git over skolene i Arendal, Drammen og Kristiania av henholdsvis søster Augusta Olsen og brødrene Einar Antonsen og Julius Stenersen.

Av rapportene at dømme sporedes god fremgeng, idet de viser at foruten godt fremmøte av søskende, ogsaa en stor del fremmede sender sine barn til vore søndagsskoler. Skolens elever utførte saa et særdeles udmerket program under ledelse av 1. raadgiver broder Otto Gebhardt. Midt i programmet fandt en inspirerende avbrytelse sted, idet søster Ingeborg Bruns lille barn blev velsignet av missionspræsident Aug. S. Schow og fik navnet Liv Brun.

Grundet avreise til Zion blev søster Caroline Marthinussen løst med tak og ære som lærerinde og mottok en smuk present som erindring fra skolen.

Missionspræsident Aug. S. Schow foreslog saa de forskjellige skolers bestyrelser til opholdelse, hvilket blev enstemmig vedtat av forsamlingen. Møtet sluttedes med salmen: «Samler solskin». Taksigelse av ældste Hyrum Norseth.

Kl. 1 fortsattes konferansen med avsyngelsen av salmen: «Vi glædes og frydes i sang med hverandre». Bøn av ældste Eyolf L. Arveseth, derefter blev salmen: «Morgenrødens straaler bryde» avsunget. Præsident Schow bød velkommen, hvorefter søster Augusta Olsen, brødrene Johansen og Hyrum Norseth avla rapport om stillingen i henholdsvis Arendal, Fredrikstad og Drammens grene. Ældste Rich. Petersen, som netop er ankommen for at avløse missionspræsident Schow, bar sit vidnesbyrd om evangeliet og nedbad Herrens velsignelse over konferansen.

Præsident Schow oplæste en statistisk rapport over stillingen i de forskjellige missioner i verden og gav en rapport over saavel Kristianiakonferansen som hele den norske mission, foreslog kirkens generalautoriteter og de lokale embedsmænd til opholdelse, søstrene Caroline Marthinussen og Augusta Olsen, som har virket som missionærer, blev hæderlig avløst med tilladelse til at reise til Zion. Alt blev enstemmig vedtat av forsamlingen. Møtet sluttedes med salmen: «Hav tak for profeten». Taksigelse av ældste Rich. Petersens hustru, søster Margret Petersen.

Kl. 7 aften var det store lokale fyldt av en meget interessert og opmerksom forsamling, og mange fremmede var tilstede. Møtet aapedes med salmen: «O Helligaand». Bøn av broder Henrik Petersen, fortsattes med salmen: «Skal vi svigte vore pagter». Søster Augusta Olsen bar sit vidnesbyrd om evangeliets dyrebare sandheter. Koret sang et utvalgt stykke med søster Ruth Madsen som solist. Ældste Hyrum Norseth talte derefter over emnet: «Ikke de store og vise, men de ringe og enfoldige kaldte Gud til at forkynde evangeliet.» Søster Caroline Marthinussen fortalte hvorledes Herren paa en forunderlig maate hadde paavirket hende til at annamme evangeliet og omtalte sine erfaringer fra sit arbeide som missionær. Koret sang til avveksling: «Hvad var skuet uti himlen». Missionspræsident Schow benyttet resten av tiden og talte over Esaias 2. kap., som hentyder til indsamlingen i de sidste dager sammenlignet medprof. Mika 4. kap. Tilslut sang koret: «Zion vær trøstet». Taksigelse av ældste Rich. Petersen.

Mandag 23. kl. 8 holdt ungdomsforeningene sit konferansemøte, ledet av præsidenten for unge kvinder, søster Caroline Marthinussen. Møtet aapnedes med salmen: «Morgenrødens straaler bryde». Bøn av søster Kathinka Bisjord. Fortsattes med salmen: «Fred hviler over land og by». Rapporter over ungdomsforeningene og kvindeforeningene i Drammen, Arendal og Tønsberg blev avgit av Hyrum Norseth, Augusta Olsen og Olga Tangerud, og for Kristiania ved broder Ingvald Kristensen. Kristiania kvindelige hjælpeforening ved præsidentinden søster Mina Kristiansen, skrifteforeningen ved præsidenten Theodor Pedersen, sangkoret ved dirigenten broder Eyolf L. Arveseth. Salmen »Israels haab paany oplives» blev avsunget, hvorefter et godt program blev utført. Salmen «Naar hjertet for det sande slaar», blev sunget til avveksling. Missionspræsident Schow og ældste Rich. Petersen talte begge opmuntrende og gav mange gode raad. Søster Marthinussen blev løst som 1ste raadgiver i skrifteforeningen med tak for godt utført arbeide. Hun mottok en smuk erindring fra ungdomsforeningen. Møtet avsluttedes med salmen: «Til kamp». Taksigelse av præsident for de unge mænd broder Ludvig Arnesen.

Som avslutning paa konferansen arrangerte Den kvindelige hjælpeforening en hyggelig fest tirsdag aften med servering av chokolade og julekaker. Broder Otto Gebhardt, som var sjælen i den hele tilstelning, saavel hvad lokalets stemningsfulde utsmykning som ogsaa det udmerkede program angaar, har al ære og pris for aftenens hyggelige forløp. Under festen blev der overrakt søster Marthinussen og missionspræsident Schow vakre gaver som paaskjønnelse for deres arbeide i missionen. Klokken nærmet sig sterkt de smaa timer førend alle tilstedeværende rustet sig paa hjemtur. Ialt har ved alle konferansemøter været tilsammen ca. 1200 personer.

For Grensekretæren

Henrik Petersen.

INDHOLD:

Tale av ældste J. A. Widtsøe 145 | Vaarkonferansen i Bergen . 155
Vaarkonferansen i Trhjem 152 | Vaarkonferansen i Kr.a . . 158

Utgit og forlagt av AUG. S. SCHOW, Osterhausgt. 27, Kristiania.
Trykt i Arbeidernes Aktietrykkeri, Kristiania.